

HIREK

oooo

A Szeged-csongrádi közgyűlése.

A Szeged-Csongrádi Takarékpénztár vasárnap, március 14-én tartotta 70-ik évi rendes közgyűlését. Gál Kálmán elnök melegen üdvözlö a nagy számban megjelent részvényeseket, megállapítja a határozatképességet. A jegyzőkönyv vezetésével megbizta Gróf Árpád dr intézeti ügyészt, a jegyzőkönyv hitelesítésével pedig Becsey Károly dr és Jeczerniczky Ákos részvényeseket.

Koós Elemér vezérigazgató előterjeszti az 1914. évre szóló igazgatósági jelentést és zárszámadásokat, nemkülönben a felügyelőbizottság jelentését, amelyeket a közgyűlés jóváhagyólag tudomásul vesz. A haszonfelosztásra vonatkozó javaslatok értelmében a 171.481 korona 30 fillér tiszta nyereségből a tartalékalapoknak 102.033 korona 95 fillér javadalmazása mellett részvényenkint 220 korona, összesen 440.000 korona kerül felosztásra; jótékony és kulturális célokra 7.500 korona, hadisegélyre 5000 korona fordított.

A szelvények beváltását e hó 15-étől rendelték el. Weiner Miksa az igazgatóságnak és a vezérigazgatónak működésükért elismerését és köszönetét fejezi ki, míg indítványára a közgyűlés jegyzőkönyvileg is kifejezésre juttat.

Lázár György dr-nak, a felügyelő-bizottság elhunyt érdemduis tagjának és ifj. Diethelm Vilmos, a harctéren elesett intézeti tisztviselőinek emlékét jegyzőkönyvileg örökölteti meg a közgyűlés. Az igazgatóság és a választmány megbízatásának lejártaival a választásokat ugy ezekre a tisztségekre, mint a megüresedett felügyelő-bizottsági helyekre megejtették.

Elnöknek Gál Kálmánt, alelnöknek Rósa Izsó dr-t, igazgatósági tagokul ugyancsak a kilépő Aigner Józsefet, Kátay Lászlót, Kovács József dr-t, Nyilasy Pál dr-t és Szarvady Lajost újból és Csányi Sándort újonnan egyhangulag megválasztották. A felügyelő-bizottságba megüresedett két helyre Kiss Gyulát és Pálfi József dr árvaszéki elnököt választották meg. A választmányba: Bérczy Antalt, Csikós Nagy Józsefet, Felmayer Jánost, Fluck Dezsőt, Kátay Lajost, Kókay Bélát, Kövessy Józsefet, Malina Gyulát, Makay Emilt, Nyíri Bálintot, Rosenberg Zsigmondot, kiegészítésként pedig Aigner Gézát, póttagként Bárd Adolf és Kovács Jánost választották meg.

— **Személyi hír.** Cicatricis Lajos dr. főispán Szegedre érkezett. Szávay Gyula, a V. H. O. Sz. elnöke Szegeden tartózkodik.

— **Március idusának ünneplése.** Lelkesen ünnepelték meg Szegeden a szabadság hatvanhetedik évfordulóját. A szegedi templomokban is istentiszteleteket tartottak a mai napon. A hivatalos istentisztelet délelőtt tíz órakor volt a rókusi templomban, amelyen megjelentek a katonai és polgári hatóságok. Az istentisztelet után a 48-as és függetlenségi párt a Kossuth-szoborhoz vonult, amelyet a párt csöndben megkoszoruzott. Sem szavalat, sem szónoklat nem volt. — A városi felsőkereskedelmi iskolában délelőtt 11 órakor hazafias ünnepséget tartottak, amelyen a megnyitó beszédet Donavell János igazgató-helyettes mondotta. Szerepelt az ünnepségen több szavalat és énekszám is.

A hadsegítő bizottság délután a Kass-vigadó „Lloyd”-termében hangversenyt rendezett. Nem ütötték meg a nagy dobot, nem ígérték fűt-fát, egyszerűen, minden hivalkodás nélkül adták a közönség tudomására, hogy hangversenyt rendeznek a szabadság napjának évfordulójára. És a közönség élt az alkalmával. Zsufolásig megtöltötte a termeket, boldog volt az, aki részt vehetett az áldozattevésben. Ritkán láttunk szebb képet, mint ma a Lloyd-termeiben. A közönség maga-magát szolgálta ki: aki ülőszéket akart, azt maga vitte be a külső helyiségekből a hangversenytérembe, mint ahogy az olasz templomokban szokás. Templomba szottak járni annyi érzéssel, mint aminővel ma a közönség egybesereglett a Lloyd-termeiben. Istennek tetsző cselekedetet is műveltek, mert a hadsegítő-bizottságot segítették anyagiakkal, hogy az hivatását, nemes feladatát teljesíthesse. A hangverseny műsora nem nyult hosszúra, de ami a műsört megalkotta, az érdemes volt a meghallgatásra, a honorálásra. Elsőnek a honvédszenekar játszott és Rosensohn József vezénylet mellett előadta a Raymond-nyitányt. Majd Szávay Gyula, az országos hírű poéta lépett a dobogóra és előjárójában elmondta „Szegeden” című rendkívül hangulatos költeményét, — melyet lapunk más helyén közlünk, — majd „Örszem” a háboruban” című drámai erejű verse következett. A kiváló poétát lelkesen fogadták, szépségeiben gazdag verseinek felolvasása után pedig percekig tapsolva, ünnepelték. A műsor harmadik száma Ocskay Kornél éneke volt. A színház kedvelt tenoristája népies dalokat énekelt Urbán Lajos zenekarának kísérete mellett. Érzésteljes előadásával zajos tapsokra ragadta a közönséget, amely addig nyilvánította tetszését, míg az énekes műsorát meg nem toldotta. A műsört a honvédszenekar já-

téka rekesztette be. Előadták „Az utolsó bucsu” című indulót, majd a „Wacht am Rein”-t — végezetül a Hymnust, amelyeket állva hallgatott végig a közönség. Hirdetve volt még Déry Rózi énekelőadása, de a primadonna, nem tudni mi okból, nem szerepelt. Ha betegség nem gátolta, ez esetben, — tekintve a jótékony célt, — vétett a közönség és a kötelesség ellen. — Szávay Gyulának a rendezőség nevében Móra Panczika és Szigethy Vilma, Ocskay Kornélnak pedig Back Marianna és Vajda Zsuzsika babérágat nyújtottak át.

— **Munkaközvetítés.** Szeged város munkaközvetítő bizottsága minden eszközt megragad, hogy a munkaközvetítést minél szélesebb alapokra fektesse. Arra törekszik, hogy a háboru okozta társadalmi nyomort enyhítse azzal, hogy munkaadók és munkások között díjmentesen munkát közvetítsen. E nemes cél elérése szempontjából bizalommal kéri a helyi vállalatokat, hogyha üzemeik, hivataluk keretében bármilyen munkásszükséglet (ker. irodai, üzleti, háztartási, gazdasági alkalmazott, napszámos, ipari szakmunkás stb.) merül föl, azt szíveskedjenek közölni a bizottság irodájával (Kereskedelmi és Ipar-kamara, telefon: 785.). A munkaalkalmak bejelentése igen fontos nemcsak szociális szempontokból, hanem a központi nyilvántartás miatt is.

— **Szegedi főhadnagy temetése.** Vasárnap délután temették Kövesi Ferenc huszár-főhadnagyot. Általános részvétet kísért a szegedi, daliás tisztet utolsó útján és nem maradt szem szárazon, amikor koporsója feltűnt a Tisza Lajos-köruti gyászház udvarán. A szegedi huszárezred itthon levő tisztjei teljes számban megjelentek az utolsó végtisztességen s az ezred a következő gyászjelentést adta ki:

A m. kir. szegedi 3. honvéd huszár ezred Istenben vetett hittel és bajtársi kegyelettel jelentti, hogy: Kövesi Ferenc honvéd huszár főhadnagy a legfelsőbb elismerés és a katonai érdemérem a katonai érdemkereszt szallagján tulajdonosa, a harctéren szerzett súlyos betegsége következtében folyó évi március hó 9-én 27 éves korában Wadowicén elhunyt. Dicső halált halt felejtethetetlen bajtársunkat a kamionkai ütközetben 1914. évi aug. hó 24-én a roham alatt súlyos lámdzsa-szurás érte. A kötelesség tudó katonát a király és a haza iránti hűség a bajtársi ragaszkodás s a valódi lovas szellem, még a beteg ágyán sem hagyta nyugodni, vágyva vágyott diadalmasan küzdő ezredéhez vissza. Felgyógyulása után a harctéren ismételtén kitüntette magát,

Szegeden

1915. március 15.

A hazajáró fiu újra itt van, —
Jöttem, hogy itt most mint megy a világ?
Lobognak-e a márciusi zászlók,
És nyílnak-e hozzá az ibolyák?
Dali fiuk sastollas diszmagyarban
Elszavalják-e a „Talpra magyar”-t,
S keblekre tüzött trikolór-rózsáktól
Felhullámszik-e a vén Tiszapart?

Azon az órán, amelyiken engem
Elbucszattak innen valaha;
Meggzólal-e Gergely nap éjszakáján
A nagy harangok szomorú szava?
A Dugonicsban mondanak-e verset,
Mosolyg-e rájuk szép elnöki bók?
S Klauzáltéren ott csábitnak-e most is
A rózsáskeblű szegedi cipók? ...

A rózsáskeblű szegedi cipók ma
Keményszívűleg feketéllenek,

Dugonicsban örökre lecsukódtak
Azok a mindig mosolygó szemek.
Gergelynap éjén szóltak a harangok,
Felemlegették azt a rémes éjt,
A százbaju jelen szórakozottan
Hallgatta, mint egy régi szép mesét.

A dali ifjak s a nemzeti zászlók
Nagymessze, messze vannak valahol,
Sikon, hegyen, hol tettek szónokolnak
S „Talpra magyar”-ról ágyuszó dalol.
Nincs Március ma, — elment katonának,
Ott küzd, ahol a harcok harca forr,
S gránát-szántotta méhéből a földnek
Uj Március kél és uj trikolór.

Mert égen-földön minden változik most:
Kereszt és félhold egymást öleli,
Germán frigyét megszótte trikolórunk
S az uj színnel ez uj tavasz teli.
Vizek mélyében, felhők magasában
Világforrasztó tüzek lángja ég, —

Halál most végzi tavaszi vetését,
Vigyázzatok, mert aratunk mi még! ...

* * *

Kik aratásig egyedül maradvá
Gondoztok itthon mindent, asszonyok,
Mily vaskeresztre s hadiékitményre
Méltó a ti magasztos harcokat?
Egy győzedelme van már háborunknak,
Családi kincsül birja a jövő:
Hogy ime ismét asszony lett az asszony,
Leány a lány, egyszóval: nő a nő!

Mást nem mondok e szent családi körben,
De mert valamit most mindenki ad,
Egy: drága vért, más: aranyat vasért, s más:
Leolvasott pénzt, megmért gabonát,
En is adok: amit kis házi kertem
A jó Isten jóságából terem,
Termett egy versem, vegyétek el ezt is,
Igazán mondom, nincs más egyebem.

SZÁVAY GYULA.